

Selmeczbányai Híradó.

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „
Egyes szám ára 10 krajczár.	

Felelős szerkesztő:

VÖRÖS FERENCZ.

Kiadók:

JOERGES ÁGOST özv. és Fia.

A lapot illető közlemény a szerkesztőre, az anyagi rész pedig a kiadókra czimzendő.

HIVATALOS HIRDETÉSEK DIJA:

100 szög 2 frt., ezenül minden megkezdett 100 szónál 50 krral több Magánhirdetések megállapodás szerint számíttatnak.

Nyílt-tér három hasábos sorért 10 kr.

Bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.

Kéziratok nem adóznak vissza.

„Ring“ mindenfelől.*)

Nem nagy megerőltetésünkbe kerülne annak kimutatása, hogy az újabb időben annyira lábra kapott „ring“-nek a legrégebbi időben, Thébe történetében, Salamon és Dávid királyok idejében is nyomai vannak már.

A hol fejlett vala az ipar, ott már honos volt a ring; ez megelőzve azt, uttörője, előkészítője, majdnem egyedüli eszközöként szerepelt az ipar fejlesztésének.

Akkoriban ész, tudomány, véső és kalapács nem a világnak fénylett, dolgozott, hanem annak a határolt térnek, melynek haza a neve, ha bár e haza gyakran egy-egy városnak is elfért a falai között. Homer, hazája hőseit tette meg földistenekké, Phidias hazai istenek alakját véste márványba, a hazaszeretet tartá örökös lobogásban a Vesták oltárán a tüzet.

A későbbi kor sem ejtette el a ring-et, a mi hazánk földjének történetében vérről igazolta ezt az avar nép, mely nemzeti léte érdekében köből épített, agyagból tömött ring-et a Kárpátok alján a folyton mozgó népáradat ellenébe, s a nagyszámú frank néppel hosszú éveken át vívott harcban ott vérzett el az általa épített ringek tövében, melyeknek emlékét a történelem-

* A „Ring“ nemesak gyűrűt (régii form. györ), hanem nagyobb területet, küzdőteret, csatásokot is jelent. A régi esch Ring = tornahely. A legrégebbi német írónknál, s az izlandoknál Hring, angolnál = Ring, a lengyel és krimiai tatároknál = Rinck, a svédoknél Krings, Kringla stb. N. Károly hadjáratairól írva egy régi író szintén Ring-nek mondja a csatateret. Szélezáiban a vásártér viseli ez elnevezést, miként felvidéki német eredetű városainknál is. pl. Selmeczbányán, a hol a felső piaze = Ober-ring; a piaze = Ring. De jelent szövetséget is, és pedig véd- és daczszövetséget. Ez utóbbi értelemben még maig fentartotta magát nálunk a Ring-Bürger kifejezésben. V.

TÁRCZA.

Magányban.

A szálló alkony ott talál a kertben
Harangvirágos puha pázsiton,
A jazmín bokrok szirma leng köröttem
S ébren vagyok, de mégis álmodom.

Bübbajos alkony. Minden kis virágszál
Kibontja kelyhét, s illatot lehel.
Madárdal zeng a tűnő napsugárnál,
Mely mindent átrezg gyöngye fényével.
A himes lepke szárnyait kibontja,
A lomb között meg gerlepar kaczag,
Akárha minden hirdető zajongva:

„A mi világunk néhány pillanat! . . .“
Oly szédüllet fog el e légben engem,
Akár szerelmem első percziben,
Nem fáj a köny, mely folyton ég szememben.
S viharvert szívem, érzem, megpihen,
És újra zeng a mult édes accordja.
S ábrándos, balga dolgokat regél:
Mikor szívünk a rejtett vágy bevonta,
S szeretni egymást! ez volt csak a czél;
Mikor az önzés jeg biléneze téged
Nem zárt karomból úgy, mint mostan el,
Mikor még arezod csókjaimtól égett,
S megadtad azt, mért ajkam esdekelt;
Mikor jövőnkéről rajongva beszélni --
Nem volt előttem -- mint most -- oly teher

nek csak néhány sora, annak a nagy területnek csak néhány pontja (Győr, Györköny város-he-lyiségnev) őzri még.

A közép- és újkor népei közül a vitéz Herrmann népe karolta fel leginkább a ring eszméjét, s alkalmazta ezt úgy ipara, kereskedelme, mint politikája érdekében is. Így jöttek létre a külön szakadt, de önmagukban szívósan összetartó tartományosokkák, hercegségek, a local-patriotismusnak ez ősi példái; továbbá a Hanzák ringje, mely mérhetlen kapzsisággal gyűjtötte össze temérdek kincseit, típorú igyekezvén mindent az ipar, a kereskedelem terén, a mi idegen.

Majd szelidebb formát ölt a ring, nevet eserél, s a legújabb időkig a céhek neve alatt ismeretes.

Sem ring, sem celi alakjában nem bírt meghonosodni magyar földön a magyar nemzet javára, még a neve is megmaradt idegenül, s ha itt-ott megtelepedett is, önző szelleme a mi érdekeinket támadta meg. Így látjuk ezt a felföldi városok ringjeinél és céheinél, melyek közül, hogy többet ne említsek, a mi városunk falai között is oly szellemben működtek az amynira díszített céhek, hogy volt idő, mikor a németet, tótót (wendet) szívesen látva, a magyartól még a vendégjogot is megvonták, vele szemben a vendéglátás legkedveltebb módját sem gyakorolták, s a németek e gyűlöletükben annyira mentek, hogy a magyar országgyűlés büntetést volt kénytelen szabni (1729) azokra, kik a magyarokat a céhekből kizárták.

E céhek később hazánk összes idegen elemeit érdekközösségükbe vonták, hatalmasakká váltak; hatalmukkal azonban visszaéltek és saját bűnök súlya alatt dőltek össze.

És együtt halni, oh vagy élni, élni!
Szívöd, s szívem csak ez töltötte el, —
Mikor még könyvet fűzött szép szemedbe,
Ha azt hitted, hogy hűtelen levék,
Mikor még nem volt minden eltemetve,
S jövőnknek hittük e bolond mesét . . .
Bübbajos alkony . . . Minden kis virágszál
Kibontja kelyhét s illatot lehel . . .
Lelkemre most hogy multunk leple rászáll,
Úgy fáj a lét és élnem oly teher.

A szálló alkony ott talál a kertben
Harangvirágos puha pázsiton.
A jazmín bokrok szirma leng köröttem
S ébren vagyok, de még is álmodom.
A tűnő fény majd helyet ad az árnyaknak,
Sötét világa lassan rám szakad;
Emlékim fájó, vészó sebre válnak,
Siratlak téged, aztán magamat.

Hang kél a néma, esöndes éjszakába,
A légben bűgő zokogása száll,
Kigyul a csillagtábor myriádjá
Kétes fényében rémes lesz a táj.
Az enyhe szellő végig fut felettem
Zizzenve jó a fák lombja körül,
Az éjmadárnak hangja sir a csendben,
Szívemre kinzó ónsúly nehezül,
S daczos ifju véremnek forró lángja
Kitor jajongva szenvedéscért:
Miért lettem szeszélyed gyöngöe bábja,
S tres játékszer kis képedbe' miért?!

Ismeretes a közel multban az illyrek által feltalált ring, melyet ők „szláv-tenger“-nek neveznek, s ebben a magyarságot „kis sziget“-nek; még ismertebb a dakorománoké, a most hallgató tag szászoké, a néhány ecelesiára és műhelyre szorító felvidéki pánszlávokérol nem is szólva.

Nagyot tévedne azonban az, a ki a nemzetiségi érdekek szülte eme ringeken kívül egyebet nem lát. Ezekhez hasonló veszedelmet rejt magában az a ring is, melyet időszakonként a határon kívül állítanak fel ellenünk. Ilyen az előző években kifundált liszt-ring, melyet csakhamar a zab-ring követett. Amaz ott született, a hol a Eradsin hirdeti múltja dicsőségét, emez pedig a birodalmi és császári fővárosban.

Most meg a farmerek ringje fenyeget bennünket s ez egyszer velünk együtt más népeket is veszedelemmel ott az Oceanon túl, magtárakba gyűjtve az anyaföld termését, az Isten áldását, hogy az csak nekik legyen áldásul, másoknak s ezek között nekünk ne.

Az orosz rozs-ringnek tisztán politikai a czélzata, keretében fegyver fenődik; erről itt nem szólhatunk.

Ring minden felől!

És ha azt kérjük: hát a mi ringünk, a magyarnak ringje, győzje hol vagyon? ki adhatja reá feleletet? Bele fér az egy-egy kis füzetbe, egy kis memorandumba, abba a miniszteri bürróba, a hol a jövő Magyarország alapköve letételén, a magyar ipar és kereskedelem megteremtésén okos számíttással, nemzetfentartó törekvéssel foly a munka. Hazudnánk, ha a „Kárpátoktól Adriáig“, vagy a „Tisza-Duna közé“-re hivatkozoznánk.

Bizony nem esoda, ha a költő a satira hang-

Megkérdezem: Mért lettél jég hidegde,
Mért bizad másra üdvöd, szívedet?
Nyujt-e az Isten néked vedkezet?
Megkérdezem: kacagz-e most gyakorta,
Azért, hogy én oly jó bolond valék?
Megkérdezem: szíved ki elrabolta
Terhét vajjon nem tekint-e még?
Megkérdezem: Nem fáje néha, néha
Ha rá gondolsz, hogy semmivé tevél?
. . . Elérve, látom, lelked multó ezélja,
A játékszer már többé mitsem ér!
Eldobtal . . . Jó! Én nem panaszom másyak,

Kaczér szerelmed bátran ízheted.
Ha kell, — én nálam kész a boesánat
Én nem átkozlak. Az Isten veled!
Hang kél a néma, esöndes éjszakába,
A légben bűgő zokogása száll . . .
Lelkem epesztő vágya mind hiába, . . .
Nyugodj meg szívem, árva rabmadár.
A tűnő fény már helyet adott az árnyaknak,
Sötét világa lassan rámszakad:
Emlékim fájó, vészó sebre válnak,
Siratlak téged, aztán magamat.

L. David Béla.

A gödöllői parkból.

Napló töredék. — 1891. máj. 26-án.

A tavaszi napnak bővös sugarai már kicsalták a szunnyadó rügyeket. A langyos zephyr pajzánu játsza-

ján felel a világ sietős munkájának láttán, a ringek alkotásán.

„Csak te jó magyar, te maradsz a régi.
Bomlotat a világ, oda se nézz nekí;
Verseny heve nem bánt, szorgalom nem sarkal
Mit bánd, akarki akárhova nyargal.“

De félre kishitűség, ne vénekedjél lelkünkre csüggedés! Fogadd be lelkünk a jövőbe nézei igyekezetét, a jövőbe látás erejét, hogy meggyőződésé érlelődjék ama sejtelmünk, mely az iparos Magyarország jövőjéhez fűződik, hogy bizalmunk szilárd, akaratunk erős legyen az osztályrésziünkül jutott munkához, hogy el ne essünk, miként esetek egykor ugyanezen föld vérelmében az avarok, kiknek holt testén a „Nagy“ névvel illette kora a győzöt, míg a ringek romjain.

Nyomatlanul orlik százezerek sirja,
Hagyományát nem volt elő, ki megírja.

A hűrege alakja Anteus az anya földtől nyerte erejét, és pedig annál erősebb lett, minél többször csapódott hozzája. Neked nagyon erősnek kell lenned immár Árpád népe, mert földhöz vágott annyiszor tatár, török, és jó szomszédjaid! Fordulj most ehhez a jó anyaföldhöz, fogadd el önkényt nyújtotta erejét, fokozd termését, alakítsd át szellemeddel értékesebbé, teremts ipart e hazában, teremtsd iparossá e hazát! Ringet ring ellen!

S jöhet a hódító nyíltan, avagy titkon.
Tied ez a föld még: te vagy itt még itthon!

V.

A román memorandum.

— Nyilatkozatok pro és contra —

A magyar egyetemi ifjúság válaszirata készült már a román ifjak felelete. Nemesak Romániában, hanem a külföldön tanuló románok, sőt, mint a Luminariuiban olvassuk, a budapesti és kolozsvári román ifjak is alá fogják írni.

A külföldi diáksága sorra nyilatkozik ez érdekes vitában s legújabbán a rheimsi diákok intéztek levelet a magyar ifjakhoz, melyben megköszönik a válaszirat megküldését s a többek közt ezeket mondják:

„Sehol a hazaszeretet magasabb fokon nem állhat, mint Franciaországban. Azért is mi francia diákok mindig az elsők leszünk, a kik esodálják és támogatják azokat, kik, mint önök, hazájukat szabadnak és mindenféle tiszteltné akarják látni. Megköszönve tehát szíves küldeményüket, kifejezzük önök előtt legőszintébb rokonszenvünket. Szerencsésnek érezzük magunkat egyúttal, hogy egyenesebb összeköttetésbe kerülünk önökkel. A mi egylettünk teljesen magyarországi kollégáink szolgálatára áll mindenütt, a hol Rheims és vidéke felől felvilágosításokat kívánunk.“ Végül újból a legszívesebb üdvözlöttet küldik.

*

doz a nyíló virágokkal, melyek kábitó illattal feltik be a levegőt.

A teljes virágzásban pompázó orgona bokrokban kis madárkák zengik szerelmi dalait. Ezen ábrándos melodianak a fülemle személdéje csattogása, s a majd itt, majd amott felhangzó merész rigó fütty adja meg az erőt.

A tó sima tükre a szomorú fűnek lehajló tude zöld színű ágai árnyalják be. A galyak között függő ezínke épít puha gyapottól mesteri hajlékot. A tó közepén egy kis toronyos pihatóház, melynek külsőben hófehér lakója finom pihatóház tég mellől s gondosan illeszti azt jövendő családjának puha fészkebe. A víz partján buján virágzik a gólyahír s odább a bokrok alján a szertény kis ibolya. A dolgos méhecskék döng-giesélve kutatják a mézet, a tarka pillangók pedig könnyedén ropognak virágról-virágra.

A természet ujjábredése, a bájós kikelet mindenfelé új életet áraszt.

A természetnek e magasztos képe s ünnepi hangulata oly jól esik e ember fáradt s a nagyváros örökös zajától elesigázott lelkének! Szinte önkénytelenül jut ajkaimra a nagy költőnek eme sohaja:

„Oh természet! oh dicső természet
Mely nyelv merne versenyezni véled!
Mily nagy vagy te, s mentül inkább hallgatsz,
Annál többet, annál szebbet mondasz!“

Bármerre tekintek e kis paradísom kertben, mindenfelől örömet s vidámságot lehel a természet, minden-

Az olasz diákok, oláh kollégáikhoz intézték a következő levelet:

Nápoly, 1891. aug. 8.

Kedves Barátaink!

Az érdeklődés melyet bennünk a régi hazának jelen fázisa keltett s a melyet derék népetek általában az idegen, de kivált a magyar befolyás ellen folytat, mely — fájdalom, úgy látszik, hogy egykori önérdék hajhászó politikáját követi veletek szemben, irredentista testvéreink, természetes következménye közös eredetünk történelmi öntudatának, nyelvünk és műveltségünk rokonságának, a melyek veletek összekötnek, elszakadt ága a latinságnak, a mely napjainkban éli másodvirágzását.

Ez a tudat eredményezte azt, hogy kötelességünknek tartjuk mi, olasz ifjak, dolgozni nemcsak ügyetek érdekében, a mely jogosan vonja magára a közügyelmet s lelkesíti az oláh ifjúságot, dolgozni sokkalta határozottabb módon, mint egy közönséges szimpatikus nyilatkozattal.

Azért elhatároztuk, hogy a múlt hónapban ügyetekben egy gyűlést tartsunk, a mely, ha nem tett volna is egyebet, de kifejezését adta volna az egész olasz ifjúság szimpatáinak irántuk. E gyűlést elhalasztottuk alkalmasabb időre, akkorra, ha az egyetemek megnyílnak, novemberre vagy decemberre; összehívásával megbízott Edoardo Calenda társunkat, a ki az egyetemi szövetség tagja.

A „Románul“ két számban közzétett barátságos iratok egyetemi szövetségünkről, az olasz ifjúságnak, kivált a nápolyinak, hazaszeretetről, arra kötelez bennünket, hogy határozatunkhoz erősebben ragaszkodjunk.

N. L. Giura.

*

Tudvalevő dolog, hogy a lengyel diákok voltak az első, a kik üdvözölték a magyar ifjúság válasziratát. A bukareszti most a következő levelet intézték a lengyel ifjakhoz:

Barátaink!

Tudomásunkra jutott a magyar lapokból leveletek, melyet a budapesti kollégákhöz intéztetek memorandumuk ügyében. Kifejezték benne szimpatáitokat a magyar nép iránt s eltilétek az oláh diákok memorandumát.

Szívünkön sajnáljuk, hogy annak idején nem vettétek memorandumunkat, a melyet nektek is, mint mindenkinek, nagy számban küldtünk meg; mert ha vettétek volna s ha alaposan tanulmányoztatok volna, nyilatkozatokat az ügynek teljes ismeréséből jött volna létre.

Megkötüljék tehát újra s megválljuk nektek, teljesen azt a nézetet tápláljuk, hogy ítéleteket meg fogjátok másítani.

Olvasni fogjátok belőle, hogy az a monarchia összes népeinek, a kik közé ti is tartoztok, jogait védelmezi. Látni fogjátok belőle, hogy munkánkban a rendnek, szabadságnak és emberiségnek szeretete vezérelt.

Leveletekben szoltok egy ellenségről, a ki a lengyelnek és magyarnak közös ellensége. Memorandumunkból olvasni fogjátok, hogy az a mi ellenségünk is, s hogy a veszély pillanatában, a mely

felől egy-egy kis virág bájós mosolyával találkozik tekintetem.

A bokor köré, hol egy kis fehér lőczára pihentem, csakhamar kis madárkák dalos serege gyűlik, hogy elzengje boldogságát s megoszsa ártatlan örömet. Menyível nemesebb szív dobog e laza, pelyhes ruháska alatt, mint megannyi selyem s bársony fedte kebelben! Töledek kis madárkák, töledek kellene megtanulnunk, mint kell boldogságunkban örüdenünk!

Alig néhány lépésnyire tölem százados fenyőnek sugar törzse szökik a magasba. Lombjai közt zizegve suhan át a szellő s e vidám hangokba mélan vegyül a vadgalamb turbékolása.

Ezen ábrándos symphoniát templomunk öregharangjának Istent dicsőítő méltóságjelző hangja tetözi be, veersenyre szólítja az úr hívőt. E fohászt keltő hangok oly erővel hatolnak az ember kebelébe, hogy pogányának kell lennie, ki fel nem ismeri azokban Isten szózatát.

A templom hajója egészen benyulik a parkba, honnan egy vén olájának lombjai hajlanak tetőjére. Padok is vannak a terebélyes fa körül, melynek árnyában ép egy anyóka til imakönyvbe merülve, jobbán egy kis leány gyermekkel, valószínűleg unokájával. A mint kihallik a hívőknek szolozmája, a templom orgonájától kísérve, keresztet vet magára az agg s a kis gyermek is utána. Aztán halkán imádkoznak, — az agg imakönyvből, a leányka pedig kis kacsót öszszetétve, szépen, csendesen.

részéről fenyeget bennünket, mi azt hittük, kötelességünk megmutatni a világnak, hogy azok kik az ellenállás közös erejét gyöngítik és a kik kelet békéjét fölzavarva, az északi kolosszus útját egyenetlik, a magyarok.

Barátaink! Olvastátok a védelmet a vád előtt snem a ti hibátok hogy megvagytok esalva. Olvasva a vádlevelet, látni fogjátok hogy a magyar memorándum ezéja a nyilvánosság itéletét félre vezetni.

Megvalljuk, esodálkozásal olvastuk leveleteket s nem tudunk kibékülni azzal a gondolattal, hogy akkor, midőn az elnyomottak, a nemzeti lételükben veszélyeztetettek érdekében fölemelkedik egy hang, azok, kik ezt szintén érezik, szimpatizálnak az elnyomottak s batorítsák őket tiránusi munkájukban.

De megnyugtat az a gondolat, hogy megvagytok esalva. E megnyugvásunk nagyobb lesz, ha tudni fogjátok azt, hogy a liberális s emberseget tudó oláh nép mindig szerencsétlenekkel szimpatizált. A romániai oláhok büszkén említhetik azt, hogy a lengyel nép iránt a legmelegebb s legőszintébb érzelmeiket táplálja. Országunkban telepedtek s telepednek le nemzeti mártírjaitok, kik az akasztófa s Szibéria bányái elől menekültek. Egyetemünkre járnak azoknak a mártiroknak fiai, testvéreitek, a kik megtalálták közöttünk országunk hagyományos vendégszeretét, a kik a megtaláltak közöttünk országunk hagyományos vendégszeretét, a kik a kultura jótéteményeit iskolában élvezik s a kik őszintén vallják azt, hogy mint testvérek élnek velünk.

Ezek a mi becsületességünk ezime s ama fegyverek, a melylyel legőzűltek a szabadság, emberiség és béke ellenségeit.

Bármennyire is dicsőkedjenek a magyarok helyesítő ítéletekkel s azzal, hogy pálezát törtök memorandumunk fölött, a melyet „az idők szerencsétlen jelének“ mondatok, legyetek meggyőződve, hogy azért ezután is szimpatizálunk népetekkel s az összes elnyomottakkal, mert bennünket a megkezdett harezban csak a rend, béke és szabadság szeretete vezet, meg az a cél, hogy az iga által nyögőket nemzeti egyéniségük kifejlődésében elősegítsük.

Ezzel kapcsolatban kértünk titeket, hogy egy-letek 25 éves jubileumának megtartási módjáról tudósítsatok minket. Válaszokat várva, fogadjátok baráti üdvözlöttünket.

Az Emke könyve.

Magyarország erdélyi részének uti kalauzát adta ki az Emke. A könyv 22 ivre terjed, az erdélyi rész turista térképével, öt darab térrajzzal és egy térkép-hálózattal van ellátva. A hasznos munkát az Emke fiók-választmányi, az egyesített irodalmi szakosztályának tagjai, erdélyi írók írták és szerkesztették. Ez pedig kezesség a munka megbízhatóságáról, pontosságáról. Ajánljuk minden magyar olvasó figyelmébe, mert a „Kalauz“ nemesak az erdélyi részben utazóknak szükséges, de épületes olvasmány magában véve is. Azonfelül az Emke kiadása, a nagyjelentőségű egyesített pénztárába folyik be a könyv jövedelme, mely minden valószínűség szerint elég nagy lesz; az a példány, mely

Lőczámról néztem őket, s szemléltükben áhítat szállta meg lelmem, — kezém imára kulesolódta, ajkaim fohászra nyiltanak: azon fohászra, melyet egykor az iskolában tanultam, s mely mindig legkedvesebb imám leszen: Berzsenyinek „Fohászokdás“-ára.

Lélekben újjászültelem ketlem fel a párd, hogy e menyektől ihletett helyről távozzam, midőn nyughlyem támláján egy német idézetet vettem észre;

„Es gibt was besser s in der Welt
Als all ihr“ Selmerz und Lust.“

A betük gyöngéd vonásai női kére vallanak. E két sornak magasztos gondolatába merülve haladtam tova a kis paradísomnak utain boldogva, midőn egyszerre a kertnek részesztához jutottam. Mily festői kepeeske tárult itt elem! Széles országúton egy falka nyáj halad. A hatalmas porfelleg, mintegy gloriába foglalja a kis csapatot, melynek élén a vén kolompos halad, hátul pedig gondatlanul fűtytrészeve a pásztor, kezében botjával, vállán pedig tulipántos szűrről, mely bokáját verdesi. Így siet a kis trupp esőndes szállására. Elhöztem őket, míg a látátaon még a porfelleg is eltűnt a sötétzöld koszoruban, melyet a távoli dombon végignyúló tölgyerdő alkot az úde zöld szántóföldek végében. Lassan a nap is leszáll.

Végugrainak aranyos fátyla már csak a topolyák tetejét éri, míg nem ezeken is felül lebben s beáll az est. „Üdvözlely Mária“-ra kondukt meg a harang, midőn a lélekemelő esőndes magányt oda kelle hagyynom.

Ripka Ferenc.

a mi kezünkbe került, már a második czerből való. Az „Enke uti kalauz”-t a kolozsvári „Köznevelődés” nyomtatta, ára 1 frt.

Szolgálatot véltünk tenni az e könyv iránt érdeklődő olvasóknak, midőn előszavát — a legjobb tájékoztatót — itt közre adjuk.

Régi hiányon ohajtott az EMKE a könyvvel segíteni. Megalkotván pár hó előtt védnöksége alatt, mi annyiszor sikertelenül kísértettek meg eddig, az Erdélyi-részi Kárpát-Egyesületet, azzal egy részletesebb Utikalauz is innám nélkülözhetetlenné vált. Erről-évre, mint ez tényleg történt, egy ily könyv valaholman megjelenésére tovább is eredménytelenül várakozni többé nem lehetett.

Az Enke a munka kivételéhez fogva, fölszólítja az erdélyi-részi 16 vármegye főköválasztmányait: megyéjüknek velük előre közölt rendszeres terv értelmében leírására, illetve leírására meggyelbi egy vagy több oly tag által, a ki a viszonyokat legjobban ismeri. A felhívásra a szőlőföld szeretete és a lakóhely alapos ismerete következtében a leírások a legrovidebb idő alatt valóban be is érkeztek. E mű tartalom-mutatójában cikkek után találja a közönség egyenként azon férfiak neveit, kik a kérésre ekként hazafias ügybuzgalommal megfeleltek. A szükséges további adatok, a földművelésügyi, kereskedelmi és pénzügyi miniszter urak szíveségéből, a m. kir. erdő-, bányavasuti-, és építészeti hivatalokból, továbbá a közigazgatási hatóságoktól, nemkülönben az egyes érdekeltektől intézményektől a számos magánostól szereztek be. Természetesen felhasználta az ide vonatkozó előző összes irodalom is.

Mind ez anyagot az irodalmi szakosztály, illetve igazoló-választmány általános direktívái értelmében, az erdélyi részbe jövő állam vasuti két fővonal irányának megfelelőleg, Téglás Gábor dévai főreáliskolai igazgató, m. tud. akadémiai I. tag rendezte el, szerkesztette és simította egybe. Bevezető fejezeteket írt, másokat kiegészített, pótolta, átalakított, avagy az arányossághoz meg rövidített, s a jeleztek és jobbra indítványára bekért adatok alkalmazásán felül az egész estélytelmi ismeretével bővítette, ellen őrizte. Az egyes leírók írói igényisége a nagyobb részben megmaradhatott. Az egész kézirat és munka ezután a központi gondos átdolgozásán, bírálatán és tovább kiegészítésén ment keresztül. Így folyt le — a felöltségnek és iránt a központra háramlásával — az egész kiadásnak, mellékleteivel és kitalakijaival, nyomdai gondozása, javítása rendezése. A feloldozás és végleges kivétel e munkájában társ-szerkesztő jelentőségével működött közre különösen Merza Lajos mérnök, az egyesület pénztárosa.

Mindzek alapján: miként sikerült a feladatot megoldani, arról tanuskodjék a könyv maga. Csak az alakra és szedésre jegyeznék meg annyit, hogy az a legtehetőbb illyen munkák mintájára történt, s hogy intézkedtünk, miként kívánt siker esetében az e Kalauzban előforduló egyes vidékek leírásai még külön-külön is kiadassanak és az ily részlet-kiadások a térképen kívül tájképekkel is legyenek kísérve. Egyesületünknek már át is adta az erdélyi-részi főbíró Hankó Vilmos dr. készítette bővebb monografiáserű leírását, mely egyidejűleg 58 képpel illusztrálva meg is jelent. Azt sem hallgathatjuk el, a mit különben mindjárt észre vehetett az olvasó, hogy e Kalauz ára, a ezél, az erdélyi rész megismertetése érdekében, a kiállítás költségein is messze alól maradt. Az egyesület áldozatai könnyített Bethlen A. gr. földművelésügyi miniszter ur, midőn tárczája terheire e kiadványt 200 példány ellenében 600 forint támogatni kegyeskedett. Az Enke ezenkívül 600 példányt e könyvből díjtalanul boosított az Erdélyi-részi Kárpát-Egyesület rendelkezésére.

E rövid tájékoztatás után, hálás köszönetünkkel hazafias munkájokért, a Kalauz íróinak, munkatársainak, betehetőinek, az ók barátságos vezetéseiknek adjuk át a szót. Általuk a magyar állameszme, a nemzeti, területi, kulturális és történelmi egység szolgálatában kell utjára e könyv. Vezesse bekkességben hazánk délkeleti felbődjén, a lelkiismereti szabadság és nemzeti önfenntartás verázattá földjén a jószándéku utazót. Magyarországi felfügvárán és öröhlényen keresztül öröm legyen tartózkodása, s erdőn-mezőn át utjában a testvériség és szabadság vidám dala zengjen! Az igazgató választmány nevében gróf Bethlen Gábor, elnök. Sándor József főtitkár.

Levelezés.

Tekintes Szerkesztő Úr!

Tisztelettel kérjük becses lapjában a következő sorok közöttétét:

A zsarnócai népbanknál f. é. augusztus hó 2-án tartott rendkívüli közgyűlés alkalmával tárgyalni, Szklénár s társai beadványa folytán, a nagy többséggel rendelkező igazgatóság az ellene s a virágzásnak induló népbank intézet ellen akár ferde információ akár pedig

rosszakarati szándékkal terjesztett hamis s indokolatlan hírek s koholmányok megezőfólása széljából, a három tagú vegyes szakbizottság kiküldését saját pártja által kérelmezte.

Ezen bizottság működését f. hó 25 és 26-án végezvén, ez alkalommal az összes könyveket, hitelokmányokat s ügykezelést, a legbehatóbb vizsgálat alá vette s eredményeképp constatálta, hogy úgy a könyvezetés valamint a hitelokmányok s ügykezelés teljesen rendben van s egész correctül lelküismeretesen vezetettik, s ebbeli véleménye — megeződedésnek nyilvánítását az igazgatóság előtt szóval is kifejezvék, az ily értelemben felvett jegyzőkönyvet a hármas bizottság, az intézet elnökének felterjesztette.

A népbanki igazgatóság s hármas bizottság megbízásából

Zsarnóca, 1891. évi augusztus-hó 27-én.

Dr. Koralevszki Rezső,

igazgató.

Külömfélék.

— **Személyi hírek.** Szeberényi János bécsi hadi superintendens és egyetemi tanár a mult héten több napot töltött városunkban barátja Breznik János kir. tanácsos, lycceum igazgató vendégeként. Tiszteletű közül többen meglátogatták a jeles főpapot és nemes szívű emberbarátot, a ki növendékeinek nemesak oktatója, de valódi atyai gyámolója is. Markovits Iván országgyűlési gyorsírói főnök e napokban városunkban időzött polgarmesterünkkel, s innen eszországi nyaralójába utazott, gyengélkedő nővérével Ocsosvsky Markovits Mária urnóval.

— **Lajos napja Selmecebányán.** A nagy számtizott névünnepe nek elő estéjén az akadémia ifjuság helyben időző tagjai, ez idén is, bár a szokottnál csekélyebb számmal, de annál lelkesebben jöttek össze az Androvits-fele helyiségben, hogy együttesen emlékezzenek meg a 48-as idők legkimagaslóbb alakjáról Kossuth Lajosról. Az estélyt Hoffman Géza ifj. köri elnök alkalomszerű beszéddel nyitotta meg, a melyben megezőkezt Kossuth Lajosról s különösen kiemelve mindazt, a mi által kell hogy a nagy hontalan, mindenik, hazáját hön szerető honpolgár szívében meg a messze jövőben is igaz szeretettől-tisztelettel környezze eljen. Beszédével az együttlevők elhatározták, hogy fávratilag is üdvözlök a turini aggot. Volt még több hazafias felkösözött is, s különös díeserőtel érdemel az ezen alkalomra szervezett műkedvelői zenekar, mely a legnagyobb buzgalommal játszotta a hazafias dalokat. A szépen sikerült estélyt csak azon egy keserü tudat zavarta meg, hogy míg országserzte ilnap nappá avatják e napot, — addig Selmecebányán, az ifjuság árván, egyedül, esendesen rendezé estélyt, a közönség csaknem tizott köznyével szemben, pedig nem ártana vele a polgárság senkinek sem, na hazafias érzületét ez alkalommal is együtt a fiatalággal nyilvánítaná, s leróvna a kegyelet adóját annak a férfúnak, ki milliók szívében él, kit országgyűlés szerete tisztel! Egy jelen volt.

— **A helybeli kir. kath. nagy gymnasiumban** a javító, pótló s felvételi vizsgálatok, valamint az írásbeli magánvizsgálatok aug. 31-én, d. e. 8 órától s d. u. 2 órától kezdve fognak megtartatni. A szóbeli magánvizsgálatok szept. 1-jén d. u. 2-tól kezdve lesznek. A beíratások az 1891-2-iki tanévre szept. 1., 2., 3. d. e. 8-12 óra között fognak eszközölhetni. Szeptember hó 4-én r. 8 órakor „Veni Sancte,” 5-én kezdődnek a rendes előadások.

— **Vasutemegnyitás.** A július 21 és 22-iki esőzes következtében megszakadt közlekedés a selmecebányag-berzeneczi vasutvonalon e hó 26-án megnyílt. Kis vonatunk virágokkal díszítve hagyta el e napon reggel a pályaudvart, 35 utasával, kiknek szinten jutott a díszből, úgy hogy virágos jó kedvvel tették meg azt a kanyarulates hosszú utat. Vonatunknak majdnem hat hélig tartott szünetje alatt tanultak csak igazán megbecsülni annak értékét. Hej beh messze estünk ez alatt a világtól!

— **Városunk a művészetért.** Az országos m. k. zene-és színművészeti akadémia igazgatósága egy szép átiratban kereste meg az egyes törvényhatóságokat, közöttük városunkat is, mely átiratban városunk tanácsa tárgyalásba vevén, méltatásával annak, hogy az átiratban kifejtett ezel ez oldalról is a lehetőségig felkaroltassék, jelesül olyképen, hogy annak közhasznu volta első sorban a városi közönség javára biztosíttassék, a mi vagy állandó színház letésítése, vagy a helyi színeszeti ügy ápolása által érhető el, elhatározta, hogy a jelzett ezel megvalósításának lehetővé tételére külön szín-és zene-művészeti alap alkottassék, s e végből a városi közkölt ségvetésbe 1892. évtől fogva 100 frt. vétessek fel s mindaddig gyűmölészetően kezeltessek, míg annak rendes kamatjövödelme a külön megállapítandó szükséglet fedezetére elégségesnek bizonyul; végül, hogy ezen ha-

tározati javaslat a legközelebbi közgyűlésnek szabályszerű megállapítás végett bemutatassék.

— **Finál szokótolvaj.** Ibratszky Mária arra ta-utította kis unokáját, hogy a piaci tolongásban a vásárló uri nők zsebéből a tárczákat lopja ki. A kis unoka híven követte a vén banya tanácsát s ebbeli ügyességében annyira kiképezte magát, hogy évek óta két családot tud képes borral, pecsenyével elartani, sőt még ruhára is tellett a szerzeményből. A minap azonban a rendőrség megejédtette a dolgot s házmotózást tartott a tolvaj gyermek szülőinél, s 23 tárczát talált ott elrejtve mondanunk sem kell hogy treset. A meglepett orgazdák az eljáró Sajgál rendőrt kérve kérték a büntény elhallgatására s keréstit nyomattékaul kisebb pénzösszeget esuztattak a markába azon ígérettel, hogy jön meg több is. A tolvaj, ki csak 11 éves, a megvesztegetésre szánt pénzzel s a tárczákkal együtt rendőrséghez került.

— **Kínski Károlynak** „táncztanítási tanfolyam, ezim alatt közölt hirdetésére szívesen hívjuk fel t. olvasóink figyelmét.

— **A zsarnócai népbank** ezimén lapunk előbbi számában megjelent közleményünkre a következő helyreigazító sorokat vettük: A „Selmecebányai Híradó” 33-ik számában hivatkozás törtienik személyemre, mint ki a zsarnócai népbank utolsó közgyűlésén, az ügykezelés körében állítólag előfordult rendellenességek fölött rosszalásomat fejeztem volna ki; — inkább sajnálkozásomnak adtam kifejezést a fölött, hogy egy oly pénzüntézt vezetése ellen, a mely a közönség bizalmát bírja és a melynek tisztviselői a pénzüntézt 5 évi fenállása óta teljes odaadással működvé a legszebb eredmény képesek fölmutatni, oly hírek szármaynalk, melyek — legjobb meggyőződéssem szerént — a valóságoknak meg nem felelnek. Ezen, valószínűleg egy helyről kijövő, rossz informálásom alapuló mendemondának, csak is a pénzüntézt jóhírre megóvása szempontjából hoztam ajánlatba egy hármas bizottság kiküldését, köztük a selmeceb. takarékpénztár egyik tisztviselőjét, mely a pénzüntézt ügykezelését részletesen megvizsgálva, erről a legközelebbi közgyűlés elé jelentést teygen. — Dr. Stuller Gyula. — Midőn e helyreigazító soroknak készségegelyt adunk, nem mulasztjuk el sajnálatunknak kifejezését a fölött, hogy Dr. Budai Mór úr erre vonatkozólag tévesen értesítette lapunkat.

Közgazdaság.

— **A moszkvai francia kiállítás** nem oly fényes, minőnek azt az annyiszor hangoztatott nemzetközi „ölelkezesek”-ből tarthatuk volna. A francia vállalatok egymásután buknak meg, melyek a kiállítás keretén belül nagy jövödelmet ígértek. Bukott a francia színház, bukott egy nagy francia restauratio, a melynek tulajdonosa vagyonát veszíté s még fogházba is került. Miért mindez? mert az oroszokban mégis csak több a hazafiság, hogysem az idegent a végtelékig pártolják, még ha az az idegen ipari ezikk oly finom és kedves is, mint a francia gyártmány. Nálunk ezt az okos hazafiságot legalább is chauvinizmusnak mondanák a rövidlátó félhazafiak.

— **A vándor aranyok.** Ismeretes ugyan ennek a esilőgö kienesnek az a tulajdonsága, hogy nagyon szeret vándorolni, de hogy ily nagy mennyiségben történjen ki egyszerre e szenvedélye, mint a legközelebbi jövőben, ez mégis ritkaság. Az a veszély fenyegeti ugyanis vén földrésztünket, hogy innen az a mintegy 70 millionyi dollár értéket tevő arany, a mely az utóbbi időben Amerikából hozzánk ájtott, egyszerre lábat kap s gabonáról fejeben tengeri utra kel, hogy ismét Amerikát boldogítsa.

— **A rozs kivitele Oroszországból megtiltva.** A tilalom szerint aug. 22-től (6-naptár) éjjeli 12 órától kezdve a kellő okmányok beszerzése nélkül még oly buzát sem szabad Oroszországból kivinni, mely 8 százaléknál több rozsozt, vagy 3 százaléknál több „egyébb gabonát” s végül 1 százaléknál több korpát tartalmaz. A rozskiviteli tilalom életbelepett előtt azonban, kivált a balti kikötőkben oly óriási mennyiségben szállítják a rozsozt, hogy a néptömeg több helyen a vasúthoz tödült és sokan a sinekre vetették magukat, hogy megakadályozzák a „parasztok vére”-nek külföldre szállítását.

— **Hogy az amerikai buza szállítása** mily nagy mérvet öltött, mutatja az a kimutatás, mely szerint jelenleg Europa fele utban van 4.663.000 quarter buza, a megezőelő héten utban volt 4.431.000, a mult év megefezőelő hetében pedig csak 2.763.000 quarter lett szállítva.

1905

1897. tk.

Átverési hirdetményi kivonat.

A korponai kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a korponai r. kath. iskola Olasz féle alap kezelője végrehajtatónak Murin sz. Zrika Katalin végrehajtsát szenvedő elleni 60 frt. főkekövetelés és jkai. behajtása iránti végrehajtsái ügyben a korponai kir. járásbiróság területén lévő Korpona k. kir. város hatá-

rában fekvő a korponai 499 sz. tjkvben kkorú Zrilka János, Murin sz. Zrilka Katalin és Zr ka János tulajdonánál vezetett A. f. 1. sor 1290. hrsz. a. foglalt számtóra 60 frtban, f. 2. sor 1303. hrsz. a. rétre 196 frtban, f. 3. sor 1305. hrsz. a. rétre 53 frtban f. 4. sor 1319. hrsz. a. rétre 87 frtban f. 5. sor 1322. hrsz. a. számtóra 116 frtban f. 6. sor 1324. hrsz. a. számtóra 57 frtban, f. 7. sor 1325. hrsz. a. számtóra 78 frtban, f. 8. sor 1328. hrsz. a. számtóra 94 frtban, f. 9. sor 1473. hrsz. a. számtóra 111 frtban, f. 10. sor 1477. hrsz. a. számtóra 89 frtban, továbbá az ottani 944 sz. tjkvben Murin sz. Zrilka Kata, Zrilka András, Zrilka János, Chranecsek Barancsek Mária, Chranecsek János és Zrilka János tulajdonát képező A. f. 1. sor 1318. a. hrsz. a. 423 nps. sz. ház és beltelekre 200 frtban, 424 npsz. a. ház és beltelekre 200 frtban, és 425 npsz. a. ház és beltelekre 274 frtban, az ottani 1690. tjkvben Murin János, Lukács Murin Katalin, Murin András, Murin Mihály, Murin Máté kiskorú Murin György és Murin sz. Zrilka Katalin tulajdonát képező A. f. 1. sor 1466. hrsz. a. foglalt számtóra 142 frtban, továbbá az ottani 1761. sztkvben A. f. 1. sor 1470. hrsz. a. foglalt számtó és rétből Murin szül. Zrilka Katalin 1/2-ed részt képező hányadára 56 frt 75 krban, és az ottani 2181. hrsz. a. foglalt Murin sz. Zrilka Kata, Murin János, Lukács Murin Katalin, Murin András, Murin Mihály, Murin Máté, kiskorú Murin Márton és György tulajdonát képező számtó és rétre 111 frtban ezenmel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi szeptember-hó 9-ik napján délelőtti 9 órakor ezen kir. bíróság tkvi. helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladhatni fognak

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. tez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november-hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. LX. tez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Kelt Korponán, 1891. július-hó 18-án.

Kir. bíróság, mint tkvi. hatóság:

Libertini, kir. jbró.

1096. Árverési hirdetményi kivonat.

891. tkvi.

A korponai kir. bíróság, mint tkvi. hatóság köz. hírré teszi, hogy a r. k. iskola Olasz féle alap kezelője végrehajthatónak Lupták György és neje Rusznák Mária végrehajtást szenvedők elleni 400 frt tőkekövetelés és járuléka behajtása iránti végrehajtási ügyében a korponai kir. bíróság területén lévő, Korpona szab. kir. város határában fekvő a korponai 1454 sztkvben Lupták György és neje Rusznák Mária tulajdonát képező A. f. 1. sor 1641. hrsz. a. számtó és rétre 321 frtban, f. 2. sor 1654. hrsz. a. számtó és rétre 112 frtban; továbbá az ottani 1287. sztkvben Lupták György tulajdonánál vezetett A. f. 1. sor 1641.4. hrsz. a. számtóra 3 frtban, f. 2. sor 1641.5. hrsz. a. számtóra 62 frtban, f. 3. sor 1641.11. hrsz. a. számtóra 39 frtban, f. 4. sor 1641.17. hrsz. a. számtóra 5 frtban, f. 5. sor 1641.19. hrsz. a. számtóra 65 frtban, f. 6. sor 1641.23. hrsz. a. ház és számtóra 200 frtban, f. 7. sor 1641.27. hrsz. a. számtóra 54 frtban, f. 8. sor 1641.37. hrsz. a. rétre 6 frtban, f. 9. sor 1641.41. hrsz. a. rétre 2 frtban, f. 10. sor 1641.44. hrsz. a. rétre 7 frtban, f. 11. sor 1641.49. hrsz. a. réte és szilvára 30 frtban, f. 12. sor 1641.53. hrsz. a. rétre 4 frtban, f. 13. sor 1641.63. hrsz. a. rétre 5 frtban, f. 14. sor 1641.93. hrsz. a. számtóra 60 frtban, f. 15. sor 1641.101. hrsz. a. számtóra 41 frtban, f. 16. sor 1641.104. hrsz. a. számtóra 22 frtban, f. 17. sor 1654.4. hrsz. a. rétre 40 frtban, f. 18. sor 1654.11. hrsz. a. rétre 46 frtban, f. 19. sor 1654.17. hrsz. a. rétre 1 frtban, f. 20. sor 1654.26. hrsz. a. rétre 3 frtban, és 21. sor 1654.32. hrsz. a. rétre az árverést 2 frtban ezenmel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi szeptember-hó 10-ik napján délelőtti 9 órakor ezen kir. bíróság tkvi. helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is, eladhatni fognak. Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. tez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt övadékképes értékpapírban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. LX. tez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Kelt Korponán, 1891. évi július-hó 18-án.

A korponai kir. bíróság, mint tkvi. hatóság.

Libertini, kir. jbró.

LE GRIFFON a legjobb szivarkapapír a legjobb szivarka hüvelyek.

6-13

Belabányán a 48. sz. Gyurkovics-féle ház, mely 5 szoba, 2 kamara, 1 konyha és istállóból áll, két nagy kerttel, szabad kézből eladó. Bővebbet Gyurkovics Andrásnál, Selmezbányán.

3-3

Táncztanítási jelentés.

Van szeresém Selmezbánya város n. e. közönségének becses tudomására hozni, hogy f. é. szeptember-hó 2-ától kezdődőleg egy hat heti tanfolyamot nyitok a

táncz- és illemtanból.

Hivatkozva e város t. közönsége részéről már többször tapasztalt támogatásra, valamint az általán elert sikerre, újból kérem kegyes pártfogásukat.

Beiratkozhatni a mai naptól kezdve a magas házon levő lakásomon.

Mely tisztelettel

2-2

Gultmann Samu, táncztanító.

Táncztanítási tanfolyam!

Az érdekelt n. é. szülőket s gyámokat van szeresém tisztelettel értesíteni, hogy az ezidei tanfolyamot

1892-iki márczius-hó 1-én

kezdem meg.

Midőn 1866—1883-ig és 1890-ben Selmezen tartott tanfolyamokra hivatkozom és az irántam mindig tanusított szives pártfogásért meleg köszönetet mondanék, vagyok bátor azt a jövőre nézve is kikérni, mivel maradok

Kassán 1891-iki aug. hóban.

kiváló tisztelettel

Kinszky Károly

1-3

tánczmester a nemesi conviktusban

Ház eladás.

A néhai özv. Okolicsányi Rudolfné szül. Csemitzky Ágnes hagyatékához tartozó Beszterezbányán, a város legélénkebb utczájában a Vármegyei ház társaságának tulajdonában fekvő 374. összehírási számú ház, nagy udvarral, házi kerttel s tágas bejárattal s több földszinti és emeleti lakrészszel bir, szabad kézből eladó.

Feltételek Drexler Frigyes beszterezbányai ügyvéd irodájában d. e. 9-12-ig s d. u. 3-5 ig megtudhatók, ajánlatok s esetleges tudakozódások ugyanide intézendők.

1-3

Tessék meggyőződni róla, hogy a

valóban a legkitünőbb szer mindenféle rovar ellen.

miután ez, mint semmi más egyéb szer — a meglepőbb erővel s gyorsasággal irt ki minden meglevő férget, hogy még csak nyoma sem marad.

Legzélszerűbb használati módja a porlító készülékkel való, a ráillesztett Zacherlin takarítóval.

A Zacherlint nem szabad valamikép a közönséges rovarporokkal összetéveszteni, mert a Zacherlin valódi különlegesség mely sehol s soha sem kapható máskép, mint

lepecsételt palackokban Zacherlin J. felirattal ellátva.

A ki tehát Zacherlint kér s annak fejében valami port, papírzsacskóban vagy dobozokban elfogad, okvetlen mindig megvan esvalya. — Valódi minőségben kapható:

Selmezbányán:	Sommer Á. János özvegyénél.
„	Krausz V. G. urnál.
„	Marschalko J. urnál.
„	Trauer Gyula urnái.
„	Sztankay F. urnál.
„	Takáts Miklós urnál.
Bélabányán:	Mendl Frigyes urnál.
Korponán:	Schluszer F. urnál.
Ipolyságon:	Domba Károly urnál.